

Instytut Badań Organizacji Kultury

Artcoaching jako metoda rozwoju w sektorze kreatywnym i kultury
w ramach cyklu: Teoretycznie praktyczne spotkania o zarządzaniu kulturą

Artcoaching to proces wspierania twórców w rozwoju ich kariery artystycznej i doskonaleniu kompetencji osobistych. Partnerska współpraca wykorzystująca techniki kreatywne i różne dziedziny sztuki.

Artcoaching bazuje na założeniach i zasadach coachingu

Kilku wiodących badaczy coachingu:

Timothy Gallwey
John Whitmore
Thomas Leonard
David Clutterbuck
Robert Dilts

Organizacje wyznaczające standardy metody:

International Coaching Community
International Coaching Federation
European Mentoring and Coaching Council
Izba Coachingu
Centrum Coachingu i Mentoringu Akademii Leona Koźmińskiego

Przykładowe kompetencje twórców, które wspiera proces artcoachingowy:

odwaga, radzenie sobie z odrzuceniem, inicjatywność, kreatywność, podejmowanie decyzji, wiara we własne możliwości, samodyscyplina, automotywacja

Schemat procesu artcoachingowego:

1. Sesja wstępna
2. Regularne spotkania(6-12)
3. Sesja ewaluacyjna

Pomiędzy spotkaniami ważny jest regularny kontakt mailowy lub telefoniczny, podsumowania, zadania i wglądy

Model LOVE w artcoachingu

L (listening) - słuchanie potrzeb artysty oraz uwzględnianie jego wrażliwości i indywidualności w dobieraniu metod i technik.

O (open-mindedness) - otwartość umysłu i tolerancja na specyfikę pracy z twórcą i jego nieszablonowe zachowania. To akceptacja wolności twórcy i elastyczność we współpracy.

V (voyaging) - podróżowanie z artystą do granic wyobraźni. Używanie kreatywnych metod i technik pozwalających spojrzeć na cele z różnych perspektyw. Podróżowanie w bardziej dosłownym znaczeniu może oznaczać także tworzenie kreatywnych warunków otoczenia, czy częste zmiany miejsca sesji.

E (expressing recognition) - wyrażanie uznania i docenianie postępów twórcy w procesie coachingowym. Docenianie może się także wiązać z wykazywaniem zainteresowania działalnością artystyczną twórcy poza procesem.